

Hiz. Ömer'in (r.a) putlaştırılmış korkuları yıkan yürüyüşü

Müşrikler, Mekke'de Müslümanlara adeta hayat hakkı tanıımıyordu. Her türlü işkenceyi yapıyor, iman edenleri yıldırmaya çalışıyorlardı. Zulüm öyle bir noktaya ulaştı ki artık dayanılmaz hâle geldi. Bunun üzerine Resûlullah (a.s.m.), sahâbelere izin verdi: **"Hicret edin..."**

Böylece Müslümanlar, birer ikişer, bazen küçük kabileler hâlinde, özellikle geceleri, gizlice Medine'nin yolunu tutmaya başladılar.

Ama bir kişi vardı ki O, diğerleri gibi gitmedi. **Hiz. Ömer (r.a)...** Cesaretiyle tanınan o yiğit, hicreti bile farklı yaşayacaktı. Resûlullah (a.s.m.) hicret etmesini söyleyince, o hemen kılıcını kuşandı. Ve doğruca Kâbe'nin avlusuna gitti.

O sırada müşrikler orada toplanmıştı. Müslümanlara yapacakları yeni zulümleri konuşuyorlardı. Bir anda Hiz. Ömer'i karşılarında gördüler. Donup kaldılar.

Hiz. Ömer, onların şaşkın bakışları arasında hiç tereddüt etmeden Kâbe'yi tavaf etti, sonra iki rekât namaz kıldı. Ve ardından dönüp onların gözlerinin içine bakarak şöyle dedi:

"Ben gidiyorum!" Sonra sözü daha da sertleştirdi: **"Anasını ağlatmak, karısını dul, çocuklarını yetim bırakmak isteyen varsa, çıksın karşıma!"**

Hiç kimse yerinden kıpırdayamadı. Hiçbir müşrik cesaret edip karşısına çıkamadı. Ve Hiz. Ömer gündüz vakti herkesin gözleri önünde korkusuzca, dimdik yürüyerek Medine'nin yolunu tuttu.

Nefsin Hissesi

1- Menba: Kuvvet-i İman ve Şecaat-i İmaniye

İnsan aciz ve fakir yaratılmıştır. Korku, aslında bu acizliğin bir neticesidir. Ancak iman, insanı sonsuz bir kudrete bağlar. Hiz. Ömer'i o gün Kâbe'de dik tutan şey pazı gücü değil, arkasındaki **Kudret-i İlahiye**'ye olan sarsılmaz itimadıydı. O, müşrikleri "Allah'ın mahluku" olarak gördüğü için, Halık'ın emriyle hareket ederken mahluktan korkmayı imana sığdıramıyordu.

"Sinen" insan, sebepleri ilahlaştıran insandır. "Patron rızkımı keserse", "Falanca beni rezil ederse" dediğimiz an, esbabı (sebepleri) müessir hakiki sanıyoruz demektir. Bu da imanın o nurani kuvvetini söndürüp bizi nefsin karanlık dehlizlerine mahkûm eder.

Nefis, davasından veya inandığı değerlerden ödün verirken bunu hep "tedbir" kılıfına sokar.

“Zaman kötü, tepki çekmeyelim, sessizce halledelim” derken aslında imanın şecaatinden (yiğitliğinden) mi çalıyoruz? Hz. Ömer bize şunu fısıldar: Eğer haklıysan ve arkanda Allah varsa, karşıdaki kalabalıkların ne planladığının hiçbir hükmü yoktur. Senin geri adımın, düşmanın iştahını kabartır; senin dik duruşun ise onların kalbine korku salar.

Üstadımızın buyurduğu gibi: “Hakikî hasenât gibi, cesaretin dahi menbaı imandır, ubûdiyettir. Her seyyiât gibi cebânetin (korkaklığın) dahi menbaı dalâlettir.”

“İman hem nurdur, hem kuvvettir. Hakikî imanı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir.”

2- Nefsin Hissesi: “Ne Olur?” Hastalığı

Nefis, konfor alanını korumak için bizi hep “**Vehim**” ile vurur. Nefis, olmayan ihtimalleri sanki olmuş gibi karşımıza diker. Halbuki “gelecek” Allah’ın elindedir ve O’nun izni olmadan kimse kimseye bir iğne ucu kadar zarar veremez.

İman zaafiyeti bizi **zillet** (aşağılık duygusu) içinde yaşamaya mahkûm eder. Hz. Ömer’in hicreti bir izzet tablosuyken, bizim ufacık menfaatler için hakkı gizlememiz nefsin bir zilletidir. Cesaret, nefsin hevasına değil, ruhun imandaki asaletine dayanır.

Müşriklerin Kâbe avlusundaki mevcudiyeti, bugünün dünyasında “insanlar ne der?”, “çevre ne düşünür?”, “makamıma ne olur?” kaygılarını temsil eder. Hz. Ömer’in o kalabalığın ortasında namaz kılması, nefse şu dersi verir: **Yalnızca Allah’ın huzurunda eğilen bir baş, binlerce sahte gücün karşısında dik durma selahiyetini kazanır.** Nefis, insanların rızasını Allah’ın rızasının önüne koyduğu an, aslında o kalabalığa köle olmuştur.

3- Korku mu, Yoksa İman Eksikliği mi?

“Anasını ağlatmak, karısını dul bırakmak isteyen varsa çıksın!” cümlesi, ölümü öldürmüş bir ruhun haykırışıdır. Bizim nefsimiz ise dünyevileşme hastalığıyla (vehn) malûldür. Dünyayı çok sevdiğimiz ve ölümden kerih gördüğümüz için, basit bir rızık endişesiyle veya dışlanma korkusuyla hakkı söylemekten çekiniyoruz. Hz. Ömer, “**Dünyadan vazgeçtiğin an, dünya sana boyun eğer**” hakikatini nefsimize çarpmaktadır.

Korktuğumuzda kendimize şunu sormak zorundayız: **Korktuğum şey, Allah’tan daha mı büyük?** Eğer cevabımız “hayır” ise, o zaman sinmek imanın o andaki parıltısını kaybetmesi demektir.

Cesaret, tehlikeyi görmemek değil; tehlikeye rağmen Allah’ın rızasının her şeyden daha üstün ve koruyucu olduğunu bilmektir.

Hakiki hasenat nasıl ki imanın meyvesidir; şecaat (kahramanlık) ve cesaret de imanın bir nevi “gövdesi” gibidir. Kökü (imanı) zayıf olanın gövdesi ilk rüzgârda sallanır. Hz. Ömer gibi “gün ortasında” yürüyebilmek için, önce kalbimizdeki “acaba”ları ve “ne olur”ları tevhid

bürhaniyla susturmamız gerekiyor.

Peki Ya Diğer Sahabiler?

Hz. Ömer'in açıktan hicreti, sıradan bir davranış değil; Allah'ın ona lütfettiği **özel bir mizaç ve vazifenin** tezahürüydü. Onun bu tavrı, İslam'ın izzetini ilan eden bir **meydan okuma** idi. Fakat diğer sahabilerin gizlenmesi asla bir zayıflık değildi.

1- Sessiz Kahramanlar: Sadık Kitleler

Bir dava yalnızca öne çıkan kahramanlarla yürümez. Aynı zamanda o davayı omuzlayan, koruyan ve sürdüren **sadık kitlelere** de ihtiyaç vardır. Sahabiler, kendilerini gereksiz tehlikeye atmayarak İslam'ın gelecekteki kadrosunu korudular.

Medine'de kurulacak olan o büyük medeniyetin temeli işte bu **tedbirli adımlarla** atıldı. Bu tercih, korkunun değil; **aklın, hikmetin ve imanın tercihiydi.**

2- Sünnet ve Strateji: Gizli Hicretin Hikmeti

Sahabilerin büyük çoğunluğunun gizlice hicret etmesi, şahsi bir endişe değil; bizzat **Sünnet-i Seniyye'nin gereği**ydü. Çünkü Resûlullah (s.a.v.) da hicretini gizli yaptı. Sevr Mağarası'na sığındı, her türlü tedbiri aldı.

Eğer herkes Hz. Ömer gibi açıktan hareket etseydi, İslam'ın **“tedbir ve hikmet” boyutu eksik kalırdı.** Onlar, Peygamber Efendimizin çizdiği **“sebeplere riayet” yoluna sadakatle bağlı kaldılar.**

3- Celâl ve Cemâl Dengesi

Hz. Ömer'de, Allah'ın **Celâl ismi** tecelli etmişti. O, izzeti haykıran bir duruş sergiledi. Diğer sahabilerde ise daha çok **Cemâl ve Rahmet tecellisi** hâkimdi.

Onlar; sabır, sükûnet ve hilm ile hareket ettiler. Yeni fitneleri tetiklememek, zayıf kardeşlerini korumak için **mahviyet (kendini geri çekme)** yolunu seçtiler.

4- İki Farklı Yol, Aynı Hakikat

Hz. Ömer'in açıktan hicreti bir **destandır.** Ama diğer sahabilerin sessiz yürüyüşü ise bir **sadakat abidesidir.** Onlar; mallarını, yurtlarını, hatıralarını bırakıp bilinmeyene doğru yürüdüler... Sessizce... Ama sarsılmaz bir imanla...

Bu gizlilik, korkunun değil; **İslam'ın filizlerini koruma hikmetinin eseri**ydi.

5- Bugüne Düşen Pay

Eğer biz bugün en küçük bir baskı karşısında geri çekiliyorsak, kendimizi “tedbir alan sahabilerle” kıyaslayarak avutmamalıyız. Çünkü onlar Allah'ın emri için gizlendiler. Biz ise çoğu zaman **nefsimizin konforu için susuyoruz.** İşte fark tam burada.

Eğer dert Allah'ın davası değil de şahsi menfaatler ise, yapılan şey "tedbir" değil, "**imanın zaafiyetinden gelen bir kaçıştır.**" Sahabe Medine'ye varmak için gizlendi, biz ise dünyada kalmak için susuyoruz. Fark; birinin hedefinin **Rıza-i İlahi**, diğerinin ise **Nefsi Memnuniyet** olmasıdır.